

XXX CONCURS DE NARRACIONS FRATER

Convocatòria: 2010/2011

Segon Premi

Escac i mat

Àngel Rodríguez Vilagran

Convoca: Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat de Lleida

ESCAC I MAT

El món de les comunicacions i les relacions ha canviat molt. Fa anys la gent es coneixia a l'esplai, a la parròquia, als bars, a les discoteques, al cinema, al club esportiu, o fins i tot fent teatre. D'aquestes coneixences podien néixer relacions més o menys estables. Ara, en plena època de les noves tecnologies, els xats i xarxes socials es converteixen en unes noves places (les noves àgores) on la gent es coneix, parla i fins i tot flirteja. Neixen nous llenguatges i també noves formes de guionatge alhora de convertir les converses de xat en narracions escrites. Narracions com aquesta.

Dilluns 8 novembre 2010

Són les nou de la nit, en Gerard ha acabat de sopar. Poca cosa. Està cansat i la gana ha fugit escopetejada. Avui ha treballat de tarda, com cada dilluns. La resta de dies només de vuit a tres. Un plat de sopa d'all escaldada com a ell li agrada i com la seva mare li sap fer, juntament amb un iogurt, l'han acontentat. Com cada dia, si és que la televisió no retransmet un partit de futbol, consumirà hores davant l'ordinador situat en una de les habitacions de casa seva, de casa dels pares. Allí hi té també la seva biblioteca, els seus discos, les seves coses ... Els minuts en el rellotge de la pantalla són estels fugaços. A vegades fins a les dues de la matinada, els caps de setmana més. Gràcies en té del seu pare. Els problemes d'orina l'obliguen a anar sovint al lavabo i de passada li recorda que, com no vagi en compte, li tocaran matines: "Nen, demà no t'aixecaràs!". Nen!, de fet, sempre serà el seu nen, tot i que ja fa 35 junys que va néixer.

Després de respondre els correus, li falta poc per clicar la icona de l'Explorador i anar al xategeu.cat. És la seva rambla, el seu bulevard. Home complicat per poder-se relacionar fora del seu "àmbit", busca noves experiències, noves sensacions, amistats, provar. Una cervesa al costat de la rata serà l'única compan-

ya. Aquesta mai li protesta, li satisfà el gust, la sed i l'humor. Com de costum, en entrar a la pàgina d'inici, escull la sala Lleida. Poques novetats, els nicks habituals: Avorritbcn, Amiga30, Armando60, Bomberbusca, Canela55, Cor59, Galan_segre, Jordi42cam, Rosa63, Tarregagirl ...

Fitipaldi acaba d'entrar al xat.

Avorritbcn: hola, alguna noia per xerrada? Sóc de bcn però ara visc a Lleida.

Amiga30: hola Pere, com ha anat avui la feina?

Bomberbusca: alguna noia per sopar demà en la intimitat?

Jordi42cam acaba d'entrar al xat.

Guttman50 se'n va a la sala "Més de 40".

Peremariola: cansadet, he tingut el cap de secció molest avui.

Canela55: que fas a Lleida Avorritbcn?

Rosa63: Bomber, una hamburguesa no em val. Que sigui un sopar bo.

Avorritbcn: estic inspeccionant empreses.

Mollerusacam ha abandonat el xat.

Amiga30: jo també cansadeta Pere, avui he anat a fer footing.

Cor59: hola a tothom, acabo de sopar!

Bomberbusca: d'acord Rosa, el 63 és l'edat o l'any que vas néixer? Ha ha!!

Ossetasafir acaba d'entrar al xat.

Tarregagirl: Avorritbcn, a mi m'agraden divertits!!!

Peremariola: jo abans quan tenia temps també anava a córrer.

Rosa63: Bomber, quan quedem en persona ho sabràs. Fes-me un privat!

Armando60: ha començat a ploure a Tàrrrega!

Fitipaldi: alguna noia seriosa per xerrar?

Amiga30: amics, me'n vaig a veure la tele, fins demà!
Avorritbcn: ja ho sóc de divertit Tarregagirl, però fa dies que no.
Jordi42cam: hola Cor59.
Galan_segre: a Lleida també cauen gotes!
Peremariola: fins demà Amiga30. Hola Galan!
Ossetasafir: hola Fitipaldi, t'agrada la velocitat?
Amiga30 ha abandonat el xat.
Tarregagirl: què et passa Avorrit?
Galan_segre: hola Pere, hola a tots els de la sala, i a totes!
Fitipaldi: sempre porto la marxa a punt, sobretot de dia!!!
Cor59: d'on ets Jordi?
Armando60: alguna noia per passejar amb paraigües?
Avorritbcn: no tinc amics a Lleida, estic sol, fa poc que hi visc!
Jordi42cam: Mollerusa i tu Cor59?
Canela55 se'n va a la sala "Pessigolletes i somriures".
Ossetasafir: així m'agrada. Vas molt en cotxe Fitipaldi?
Galan_segre: holaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa !!!
Cor59: de Lleida.
Fitipaldi: desgraciadament sí, m'agradaria més anar a peu!
Armando60: canvio de sala, veig que ningú vol saber res de mi.
Tarregagirl: necessites un guia, aquí hi ha molta marxa!
Ossetasafir: o en bicicleta Fitipaldi, que faries més exercici!!!
Armando60 se'n va a la sala "Persones desesperades".
Jordi42cam: ets casada Cor59?
Galan_segre: holaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Peremariola abandona el xat.
Fitipaldi: estic jo per anar en bicicleta!
Cor59: separada amb 2 boquetes de quatre i set anys.
Avorritbcn: vols ser tu la meva guia?
Ossetasafir: ui reiet que et veig una mica mandrosset!!!
Jordi42cam: divorciat sense boquetes, només la meva!
Tarregagirl: si et canvies el nick sí, passo d'avorrits.
Galan_segre: tothom està ocupat! me'n vaig!
Fitipaldi: m'agrada això de reiet. Ets molt dolça?
Cor59: Jordi et passo per privat el meu Messenger.
Avorritbcn ha canviat el nik pel de Divertitbcn.
Galan_segre se'n va a la sala "Franja de Ponent".
Ossetasafir: sempre ets tant directe?
Divertitbcn: ja me l'he canviat, em passes el teu mòbil?
Lladredecors acaba d'entrar al xat.
Fitipaldi: a vegades sí, fem un privat?
Tarregagirl: demà te'l passo Divertitbcn, me'n vaig a dormir!
Jordi42cam i Cor59 abandonen el xat.
Lladredecors: alguna noia amb falta d'amor?
Ossetasafir: demà a aquesta hora seguim Fitipaldi, me'n vaig a dormir amb en Hamilton, ha ha ha ha !!! Petons.
Divertitbcn: m'has fet canviar el nick per res!
Tarregagirl ha abandonat el xat.
Fitipaldi: petons Osseta!
Ossetasafir i Fitipaldi abandonen el xat.

Fitipaldi, aquest és el nick d'en Gerard des de fa més de quatre anys als xats. Va començar a entrar-hi per curiositat i amb l'ànim de fer coneixences. Ara no se'n pot despendre'n.

Tanca l'ordinador i pren la marxa cap a l'habitació. De mica en mica es desvesteix i es posa el pijama. "Al llit al primer crit", li agrada dir en veu baixa. També unes paraules per al seu angelet abans d'aclucar els ulls.

Dimarts 9 novembre 2010

"Són les set. Bon dia. Benvinguts a l'Informatiu de Ràdio la Bordeta, l'emissora lliure de Lleida". Aquestes són les primeres paraules que escolta cada dia quan s'aixeca per anar a treballar. Apassionat de la ràdio, -va presentar fa un parell d'anys els divendres a la nit en aquesta mateixa emissora el programa Descarats com tothom- li encanta saber com es desperta el matí. Els seus pares també s'aixequen a la mateixa hora. La seva mare el té ben mimat i li prepara moltes vegades l'uniforme que s'ha de posar. El seu pare en més d'una ocasió li etziba: "Nen, necessites ajuda o t'ho fas tu sol?". Avantatges de ser fill únic. Ell no es cansa de dir-los-hi: "Que ja tinc 35 anys!". Però ni cas, i a voltes, també li plau. Una mica d'estima paternal no li desagrada. Mitjons negres, pantalón blau fosc de vestir, camisa blanca, corbata fosca -negra generalment- i americana blau fosca. Sabates negres. La seva indumentària diària. Si una cosa li agrada del cap de setmana és que pot lluir els seus texans i els seus polos de marca. Els dies feiners sembla un maniquí tret del mateix patró. I al final sempre ... "Papa, ajuda'm a fer el nus de la corbata que tu me'l fas millor!". I el pare, agraït.

Un iogurt i un parell de galetes Maria li trenquen el cuc. Després, es posa en marxa per començar una nova jornada laboral. La feina la té a prop. Viu a l'avinguda de Pius XII i treballa de recepcionista en el campus del rectorat de la Universitat de Lleida, un passeig. Li agrada la feina: respondre el telèfon, atendre els professors i estudiants, contestar i distribuir correus electrònics, són les seves principals tasques. Ja fa deu anys que hi treballa.

Quan plega a les tres torna a posar la marxa en direcció a casa. Dina i fa la migdiada. El cos el té cansat i li convé un repòs. S'aixeca cap a les sis. Berena una mica - pa amb Nocilla - i a continuació aprofita per llegir, mirar alguna pel·lícula de DVD o fer un tomb. Precisament, quan no fa massa fred, li encanta anar a passejar amb la seva mare. Es posa ben còmode i se'n farta de tafanejar a dreta i esquerra els aparadors de les botigues, la gent que passa, els cotxes, escoltant el soroll que respira la ciutat ... La seva mare al costat, com els copilots, però caminant. Si fa falta aprofiten per anar al supermercat a comprar el sopar, com avui.

També li agrada quedar amb en Bernat. Un xicot del barri, igual que ell. Es troben a les respectives cases per jugar a escacs. En Gerard té una Elo (un sistema per classificar les puntuacions relatives dels jugadors d'escacs) de 1863 i els caps de setmana participa amb el Club d'Escacs Balàfia en tornejos oficials. En Bernat tot just n'aprèn i ha agafat en Gerard com el seu "mestre". Es proposa fer-li la competència, però li serà difícil, ja que en Gerard va començar a moure peons als vuit anys. Té experiència, en sap i s'ho creu.

Una truita a la francesa precedida de verdura ha estat el sopar d'avui. I ràpid, que toca xat.

Fitipaldi acaba d'entrar al xat.

Lladredecors: segueixo buscant cors femenins sense amo.

Mercesuper: aquest Nadal compraré les joguines al Super Mandarin de Lleida. Si hi vas abans del 15 de desembre fan descomptes extraordinaris! Es troba a l'avinguda del Dr. Fleming.

Escultordepoetes se'n va a la sala "Literatura i poesia".

Cucut: alguna noia per volar damunt del meu niu?

Bomberbusca: Rosa, fem un privat com ahir?

Mercesuper ha estat expulsada del xat per publicitat encoberta.

Gavinavoladora: hola Lladredecors, d'on ets?
Luismideba: Fundosa, quin número va sortir ahir?
Ossetasafir acaba d'entrar al xat.
Bernat_depau: Fitipaldi vindràs demà a moure alfils?
Rosa63: sí Bomber, et passo per privat el Messenger que això va lent avui!
Fundosa11: el 95.860, vas tenir sort Luís?
Fitipaldi: sí Bernat, a les sis. T'haig d'acabar d'ensenyar com es fa l'Obertura siciliana. Hola Ossetasafir!
Lladredecors: de Lleida i tu Gavina?
Luismideba: em tornaràs els diners xato!
Poetadesesperat: m'hauré de tornar boig per poder-te esborrar del meu pensament, m'hauré de tornar cec perquè els meus ulls mai et busquin i m'hauré de morir perquè només així et deixaré d'estimar.
Tarregagirl: hola a tothom!
Fundosa11: me n'alegro!
Bernat_depau: l'Obertura siciliana i també el Gambito de dama. Fins demà.
Gavinavoladora: també de Lleida, per què robes cors?
Ossetasafir: carai Poeta, quina floreta més maca! A qui va dedicada?
Bomberbusca i Rosa63 abandonen el xat.
Lladredecors: per emportar-los al meu interior i mimar-los. T'agafo el teu Gavina?
Fitipaldi: Osseta que no em vols dir res avui?
Poetadesesperat: si vols, a tú Osseta!
Divertibcn: hola Tarregagirl, espero que avui no m'abandonis!
Bernat_depau se'n va a la sala "Mat del pastor".
Tarregagirl: no, avui no t'abandono. Fes-me un privat!

Ossetasafir: gràcies Poeta, hola Fitipaldi!
Galan_segre acaba d'entrar al xat.
Gavinavoladora: treballes lladre?
Cucut ha canviat el seu nick pel de Bond007.
Fitipaldi: nena ja era hora. Hola!
Lladredecors: sí de mecànic i tu?
Bond007: tinc llicència per estimar!!!
Ossetasafir: com estàs Fitipaldi? Fes-me un privat que avui hi ha molta gent!
Galan_segre: holaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!
Gavinavoladora: jo també Lladre, sóc advocada.
Poetadesesperat: m'abandones Osseta? No vols més poesies?

<inici privat Ossetasafir i Fitipaldi >
Ossetasafir: com estàs Fitipaldi?
Fitipaldi: cansat, aniré a dormir aviat i tu?
Ossetasafir: estic bé, ets de Lleida?
Fitipaldi: sí i tu?
Ossetasafir: el meu nick té dues pistes, una d'elles et diu el lloc d'on sóc i visc.
Fitipaldi: avui no tinc el cap massa clar, ha ha ha!, ja hi pensaré!
Ossetasafir: crec que ens uneix una cosa, els cotxes!
Fitipaldi: ho dius pel meu nick?
Ossetasafir: sí.
Fitipaldi: sóc molt bromista, ha ha ha!!!
Ossetasafir: a mi m'encanten, els GTI són la meva passió.
Fitipaldi: a mi en van els elèctrics!

Ossetasafir: però els cotxes elèctrics no corren !!!
Fitipaldi: ves en compte amb les velocitats que poden portar disgustos.
Ossetasafir: quants anys tens?
Fitipaldi: 35 i tu?
Ossetasafir: 32, soltera. Com et dius?
Fitipaldi: Gerard, i com tu, també solteret. Per cert com et dius realment?
Ossetasafir: tu vols saber molt!!!
Fitipaldi: ha, ha que vas en plan misteriosa? passa'm el teu Messenger i demà ens parlem, ok?
Ossetasafir: que te'n vas ja?
Fitipaldi: sí, tinc el cos fet pols.
Ossetasafir: ossetasafir@messenger.cat
Fitipaldi: el meu és gerardvila@messenger.cat
Ossetasafir: petons i dolços somnis.
Fitipaldi: muacks, igualment!

<fi del privat ossetasafir i fitipaldi>

Fitipaldi abandona el xat.
Amiga30: Pere, com s'ha comportat el cap avui?
Mollerusacam entra al xat.
Poetadesesperat: Osseta ja has acabat del privat amb en Fernando Alonso?
Peremariola: avui més bé, per sort! Has anat a fer footing?
Galan_segre: holaaaaaaaaaaaaa!!!
Ossetasafir: es diu Fitipaldi, no Fernando Alonso!
Amiga30: no, avui he anat a la biblioteca per coses de la tesi doctoral.

Bond007: alguna noia vol prendre amb mi un Martini amb vodka, agitat, no remogut?
Lladredecors: Gavina vols quedar per demà?
Peremariola: de que la fas la tesi?
Bond007 ha canviat el seu nick pel de Casablanca.
Poetadesesperat: Osseta, fem un privat?
Gavinavoladora: demà tinc dos judicis, si vols quedem per anar al cinema.
Amiga30: faig un estudi de la premsa comarcal a les comarques de Lleida.
Ossetasafir: no Poeta, me'n vaig a dormir. Petó.
Lladredecors: ok Gavina, et passo el mòbil per privat.
Casablanca: alguna noia vol prendre una tònica al Cafè de Rick? Podria ser l'inici d'una bona amistat!
Poetadesesperat: Si no t'estimen com vols que t'estimin, què importa que t'estimin?
Ossetasafir ha abandonat el xat

Dimecres 10 de novembre 2010

El nom d'Ossetasafir no ha parat de donar-li voltes. Aquesta nit ha tardat en adormir-se i avui, quan s'ha aixecat, ha estat el primer amb el que ha pensat. Ara que ha arribat a la feina, l'Ossetasafir li segueix rondant pel cap. Voltes i voltes. Està nerviós. L'ull dret li balla més del que és normal. Un tic nerviós. Revisa ràpidament el correu postal urgent i els primers deu o quinze emails de l'ordinador. Vol deixar enllestit el més important per poder investigar com més aviat millor aquell primer rastre misteriós que li havia indicat la seva conquesta: "El meu nick té dues pistes, una d'elles et diu el lloc d'on sóc i visc". Com aquell que fa una malifeta, mira a dreta i esquerra per no ser observat i posa en el Google la paraula màgica: "ossetasafir". No en treu l'aigua clara. El robot del buscador li

insinua que s'ha equivocat i que ha volgut dir "osset safir". I un cop ha clicat damunt la paraula "osset safir" l'únic que en treu de positiu és que el "safir" és una pedra preciosa de color blau. Res més. Lluny de desesperar-se decideix buscar només la paraula "osseta". El robot li mostra com a primer resultat un enllaç de la Viquipèdia. El clica i se n'adona que l'osseta (dit també "osset") és una llengua parlada a les vessants de les muntanyes del Caucas, en una zona fronterera entre Rússia i Geòrgia. L'àrea que pertany a Rússia és coneguda com a Ossètia del Nord-Alània (capital: Vladikavkaz), mentre que la que pertany a Geòrgia s'anomena Ossètia del Sud (capital: Tskhinval). Es calcula que és parlada per 700.000 persones, principalment a Rússia i Geòrgia, però també pels ossetes emigrats a Turquia i Armènia. Carai, el que ha après en pocs segons! Torna al Google per veure els altres resultats que li surten amb la paraula "osseta" però no el convencen. I ara el gran dilema, tot això que ha trobat té alguna relació amb la seva Ossetasafir? Pensa que pensaràs.

El matí li passa ràpid. Ràpid i atabalat, entre la feina que se li ha girat a la recepció i les dades que ha trobat sobre l'Osseta, només té temps de prendre un tallat accelerat sobre rodes. Tampoc té massa menagera. Ja ho diuen que l'amor treu la gana.

A l'edifici del rectorat s'hi troba la Facultat de Lletres. És un lloc que li encanta. Mai ha desestimat poder-hi estudiar un dia filologia catalana.

Quan estan a punt de tocar les tres de la tarda la professora de Fonologia i Morfologia, la Dolors Parra, li demana amb molta correcció que per a demà li lliuri al carter una carta urgent. Lloc de destí: Ajuntament d'Os de Balaguer. De sobte, es queda parat, sorprès. Recorda la frase màgica de l'Ossetasafir: "El meu nick té dues pistes, una d'elles et diu el lloc d'on sóc i visc". Ja seria massa casualitat que durant aquell matí hagués descobert que aquella noia del xat tenia alguna cosa que veure amb algun país de l'Est i que visqués a Os de Balaguer! Massa coincidències, o no? "No es preocupi Dolors, demà li dono" li contesta mentre posa la carta a la safata de correu urgent.

Arriba a casa i la seva mare ja li te els seus espaguetis del dimecres, a la carbonara, com a ell li agraden. Després un parell de costelletes de xai i un iogurt de xocolata. Migdiada a continuació.

Avui toca a casa seva classe d'escacs amb en Bernat. Tot i que solen quedar dos cops a la setmana, el dissabte en Gerard té la primera ronda del Campionat Provincial Individual absolut que se celebra a Almenar i només li podrà dedicar un dia. S'ha de preparar bé. En Bernat té 32 anys, en fa cinc que va amb cadira de rodes. Fa pocs mesos, el seu metge li va receptar un esport mental, de poc esforç físic. És puntual a la cita, a un quart de set. El tauler al menjador. Les blanques per en Bernat, ja que el Gambito de dama només es pot fer amb blanques. Les hores passarien com si res si la Dolors, la mare d'en Gerard, no els avisés que toquen els quarts de nou. El rellotge de paret ni el senten. Avui, en Bernat ha après el Gambito de dama, l'Obertura siciliana i fins i tot les primeres passes del Mat del passadís.

Després de la classe, sopar ràpid. Sopa de verdures i hamburguesa. Ni postres. Poder connectar-se amb l'Ossetasafir passa per damunt de tot, i més ara que te el seu Messenger i poden parlar més tranquil·lament.

<Iniciant sessió a Windows Live Messenger>

En Gerard té en el Messenger prop de 300 amics. Hi sol entrar com a "desconnectat" perquè d'aquesta manera ningú sap que hi és i així pot triar amb qui parlar. Són les nou de la nit, prime time. En té 40 de connectats, d'aquests, 21 estan lliures, deu ocupats i nou absents. La resta, uns 260, desconnectats. Segur que la gran majoria d'ells amb la mateixa situació que la seva, o sigui, la d'un voyeur amagat. A la capçalera té com a foto de perfil una que li va fer el seu pare ara fa pocs mesos, tipus carnet: cabell castany, ulls marrons, un pelet grassonet. És alt, 1,90 però com que la foto és de mig cos, no s'endevina. Vesteix un polo vermell. Al sota de la foto el seu nom complet: Gerard Vila Pont i al costat aquesta frase: "Em mires molt, però no em veus".

L'Ossetasafir figura com a no connectada, potser també fa de voyeur. "Mentrestant llegiré els correus" pensa; i dit i fet. Al cap d'uns dotze minuts una finestreta li puja de la banda dreta de la pantalla amb el text: "Ossetasafir acaba d'entrar al Messenger". Pessigolles a l'estómac i xarrup de cervesa. Clica damunt del nom d'Ossetasafir per començar la conversa. Ella hi té una foto de la Heidi i la frase: "Hi havia un gat amb setze vides, el va atropellar un 4x4 i el va matar".

Gerard: hola Osseta, com estàs?

Ossetasafir: molt bé Gerard. Aquest de la foto ets tu?

Gerard: sí sóc jo, espero que no t'espantis! Ha ha ha !!! I tu, com és que tens una foto de la Heidi?

Ossetasafir: sóc una mica vergonyosa.

Gerard: i cam en tens?

Ossetasafir: no rei, i tu?

Gerard: no em funciona!

Ossetasafir: això és el que dieu tots quan una noia no us posa la cam!

Gerard: ha, ha, ha! Avui he estat investigant sobre la pista que em vas donar!

Ossetasafir: no em diguis! I n'has tret l'entrellat?

Gerard: no ho sé, potser masses coincidències! Has nascut a Catalunya?

Ossetasafir: no.

Gerard: així potser ... ets de l'Est?

Ossetasafir: (després d'uns 10 segons de silenci) Sí. Ho sóc.

Gerard: parles l'osseta?

Ossetasafir: veig que la teva recerca t'ha donat bons resultats!

Gerard: he tingut sort! M'ho expliques?

Ossetasafir: doncs com dius, sóc de l'Est, d'Ossètia del Sud, sí.

Gerard: i què hi fas aquí, com és que escrius tant bé el català?

Ossetasafir: bufff!!!, és una mica llarg d'explicar ...

Gerard: t'escolto, millor dit, et lleigeixo.

Ossetasafir: coses de la política. L'any 1989 el meu país, Ossètia del Sud, va declarar-se independent de Geòrgia. El govern georgià no ho va acceptar i vam entrar en conflicte. Aleshores jo tenia onze anys. El meus pares davant de tota aquella inestabilitat van decidir abandonar el país i emigrar a Lleida.

Gerard: i per què Lleida i no a un altre lloc?

Ossetasafir: molt fàcil. Un amic del meu pare ja estava per aquestes terres, concretament a Barbens, un parell d'anys abans treballant en la collita de la poma i de la pera. Ell li va proposar que hi anéssim, que allà hi havia feina i que hi viuríem bé, sense problemes. I dit i fet! Tant el meu pare com la meva mare van treballar al camp.

Gerard: però a Barbens no hi viviu oi?

Ossetasafir: ja fa uns vuit anys que no, tot i que hi estàvem molt a gust. El meu pare va trobar feina en un altre lloc.

Gerard: a Os de Balaguer?

Ossetasafir: síiii!!! Veig que la meva pista t'ha estat fàcil!

Gerard: coincidències, estimada Osseta, coincidències! I què hi feu a Os?

Ossetasafir: nen, que curios ets!!!

Gerard: dona... ja que he endevinat la pista...

Ossetasafir: el meu pare va saber que a l'ajuntament d'Os necessitaven un peó i no s'ho va pensar. A Tsjinval ell era un dels paletes més estimats pels constructors!

Gerard: Tsjinval?

Ossetasafir: sí, la capital d'Ossètia del Sud, allà on vivíem, és maquíssima! Ara els meus pares ja estan a punt de jubilar-se i venir a Os va ser tot un encert. És

encantador, petit i tranquil. Un bon lloc de repòs. A l'estiu ve gent de segona residència i estiuejants.

Gerard: i a què et dediques?

Ossetasafir: i tu?

Gerard: jo treballa de recepcionista a la Universitat de Lleida.

Ossetasafir: ok. Jo ara estic a la recerca de feina. Aquest passat mes de juny em vaig treure la carrera de documentalista per a la UOC. Des d'aleshores i fins ara vaig deixant currículums, però de moment res de res. M'agradaria treballar de bibliotecària. A veure si tinc sort!

Gerard: has acabat tard els estudis doncs ...

Ossetasafir: sí. Després del batxillerat he estat combinant els estudis amb la feina al camp, ajudant a casa ...

Gerard: ok. Una part del teu nick ja te l'encertat. Ara em fa falta saber què vol dir "safir".

Ossetasafir: molt fàcil! Demà hi penses!

Gerard: dona... el safir ja se que és una pedra preciosa blava...

Ossetasafir: investiga, investiga ... per cert, com és que en el Messenger no et fas dir Fitipaldi?

Gerard: tu molt preguntar i encara m'has de dir com et dius realment!

Ossetasafir: Mariam Kusov.

Gerard: carai! Sona a rus! M'agrada, sembla tret d'una novel·la!

Ossetasafir: ha, ha, ha !!!!

Gerard: el Messenger el tinc com a cosa seriosa. "Fitipaldi" és el meu nom de guerra en els xats!!!

Ossetasafir: a mi m'encanten els cotxes, ja et vaig dir que els GTI eren la meva passió.

Gerard: i ja et vaig contestar que anessis en compte amb les velocitats.

Ossetasafir: ara em vull apassionar també per les motos. A tu et van?

Gerard: sí. És probable que per reis em demani una Scooter de tres rodes! ha, ha, ha!

Ossetasafir: au va!!! M'agrada el teu caràcter! Sempre estàs de broma?

Gerard: per força xata. El bon humor dóna molta energia i et fa viure amb entusiasme i empenya la vida i superar moltes adversitats! A part de les velocitats tens alguna altra afició?

Ossetasafir: m'agrada molt llegir i ... jugar a bitlles?

Gerard: a bitlles? I això?

Ossetasafir: són bitlles catalanes, aquí hi ha molta afició. Un dia quedarem i te n'ensenyaré! Vols quedar aquest cap de setmana?

Gerard: complicat. Per cert, no t'ho havia dit encara, però a mi em van els escacs. Ara estic participant en un campionat. Aquest dissabte tinc la sisena ronda.

Ossetasafir: i a quin lloc el feu?

Gerard: es fa a la tarda al local social d'Almenar. A partir de les quatre.

Ossetasafir: doncs és probable que m'hi passi i així ens coneixem.

Gerard: tu mateixa! No t'espantis! Ha, ha, ha !!! Per cert... ja que m'has fet pensar tant amb les teves pistes, jo ara te'n donaré una!

Ossetasafir: d'acord! Va!

Gerard: Quickie.

Ossetasafir: Quickie?

Gerard: si Osseta, bé... Mariam! T'agrada més que et digui Mariam?

Ossetasafir: com tu vulguis.

Gerard: vaig a dormir. Tinc l'esquena feta pols! A veure si és veritat que vens dissabte!

Ossetasafir: no ho dubtis.

Gerard: demà estaràs connectada?

Ossetasafir: no. Ni demà ni divendres. M'és impossible.

Gerard: i això?

Ossetasafir: no preguntis tant! Ja saps el que diuen: no revelis masses coses intimes pels xats!

Gerard: Carai! Què misteriosa nena! Petons.

Ossetasafir: igualment.

<Tancant sessió a Windows Live Messenger>

Dijous 11 i divendres 12 de novembre 2010

El Campionat Provincial Individual Absolut d'escacs 2010 se celebra des del 9 d'octubre. Aquest any l'organitza el Club Esportiu Escacs Almenar. Fins el 4 de desembre hi competeixen la majoria de clubs d'escacs de les comarques de Lleida. Són un total de nou rondes amb 52 jugadors inscrits. Es juga sempre a la tarda.

Quan en Gerard té campionat repassen partides i tàctiques amb en Jesús un xicot cinc anys més jove que ell que és l'enveja del Club d'Escacs Balàfia. Ja és mestre català amb una Elo de 2324 i en el campionat d'Espanya celebrat aquest estiu va quedar en segona posició. Avui i demà divendres han quedat. Hi estan un parell d'hores. El seu pare és qui el porta i qui el recull amb cotxe a la seu del club, al carrer Terrassà.

Moltes vegades revisen partides antigues de jugadors als quals en Gerard s'enfrontarà. D'aquesta manera poden saber el tipus d'obertura que practiquen i les jugades que més utilitzen. Per aquest dissabte en Gerard ja sap que li tocarà en Ramon Solé del Club Vilabarca, de Vilanova de la Barca. En el rànking inicial del campionat en Gerard figurava en tercera posició, amb els seus 1863 punts

d'Elo, mentre que en Ramon Solé li seguia en quart lloc amb 1825 punts. Per damunt de tots en Josep Monistrol, amb 1907, del Club d'Escacs Vallfogona. En total, 78 inscrits. En Jesús aquest cop no hi participa, ja que la Federació Catalana d'Escacs l'ha escollit per ser un dels cinc àrbitres del torneig.

Després de cinc rondes, en Gerard ocupa la segona posició amb quatre partides guanyades, les mateixes que en Ramon Solé i altres sis participants més. El campionat està molt disputat.

Després de les dues hores de classe, sopar i lectura. Com que sap que l'Ossetasafir no es connectarà al Messenger, en Gerard aprofita aquests dies per cruspir-se manuals d'Irving Chernev i Bobby Fisher, dos jugadors d'escacs que l'apassionen.

Dissabte 13 de novembre de 2010

El campionat comença a les quatre de la tarda. En Gerard ha dinat suau: una amanida i un bistec. Per postres un iogurt descremat. El seu pare és el seu principal seguidor. És el qui s'encarrega de portar-lo allà on competeix. La seva mare ja li ha planxat el polo taronja que tots els jugadors del Club Balàfia porten als campionats. Marxen d'hora, amb temps. A les tres. Amb ells dos membres més del club: en Marc i en Francesc Xavier. La resta, en Jordi, en Genís i en Jesús van en un cotxe apart.

La mitja hora que els hi sobra serveix per fer un cafè al bar del Local Social d'Almenar i xerrar amb els participants. Deu minuts abans de les quatre en Gerard entra a la sala a on es disputen les partides per veure el llistat de jugadors i saber la taula que li toca. La cadira és el de menys. En aquesta ocasió jugarà a la número 2. De seguida arriba el seu contrincant, en Ramon. Se saluden afectuosament. En el món dels escacs tothom és coneix. És un món gregari.

A les quatre en punt el president del club Almenar, l'Albert, dóna la benvinguda i mana iniciar la ronda. En Gerard juga amb blanques i intentarà fer el Gambito de

dama. Les partides són a 1 hora 30 minuts per jugador. La tarda és molt especial per a ell. Per una banda guanyar a en Ramon pot suposar un pas importat de cara al campionat. Per l'altra, coneixerà l'"Osseta". Masses sensacions juntes?

Són tres quarts de cinc. Mariam Kusov, l'Ossetasafir, deixa el seu cotxe aparcad a pocs metres del local social. Prima, 1,70, cabellera rossa. Cara resultona. Amb texans. Res a veure amb la imatge de la Heidi del seu Messenger.

Entra en el local i a la sala a on es juga el campionat. Tot i les 39 taules, un parell de tombs lents amb la mirada li són suficients per reconèixer en Gerard. Es queda a pocs metres de l'entrada. Dreta, com tots els acompanyants i amics dels jugadors. En silenci. Té en Gerard a tres metres, a l'esquerra. De tant en tant, algun xiuxiueig es deixa escoltar fruit dels comentaris dels "especialistes". A mesura que passen els minuts van finalitzant les partides. La d'en Gerard, tot i que en Ramon l'ha fet patir en els primers 30 minuts, la té mig guanyada. Un enroc inesperat i un parell de jugades li han donat el mat definitiu cap a un quart de sis de la tarda. Ell i en Ramon se saluden. De seguida, el president s'hi acosta i després d'una "enhorabona" recull el full de la partida. Encara davant de la taula, en Gerard veu com se li apropa la Mariam. Aquells ulls blaus només podien correspondre al "safir" de la seva "Osseta". No hi havia dubte. Primeres paraules de nervis.

- Veig que m'has reconegut de seguida!

- Gerard, em vas donar moltes pistes!!! El Google fa meravelles. Què et pensaves que no vindria?

- No m'hauria estranyat gens

"Txssss!" se sent per part dels jugadors de les taules del voltant. En Gerard ha quedat tant parat de la seva "Osseta" que no se n'ha adonat que la conversa molesta a les partides que encara estan en joc. La Mariam el convida a sortir de la sala i anar al bar del local social. En Gerard es posa al seu costat, amb la seva Quickie –la marca d'una cadira de rodes-

Una freda matinada del 24 de gener de 1998 en Gerard va patir un accident de cotxe que el va obligar, amb només 23 anys, a asseure's en una cadira de rodes. Tornava d'una discoteca de moda de la Franja. La son el va trair. El cotxe, superant els límits de velocitat establerts, va sortir de la carretera i va anar a topar contra una nau industrial. Sort en va tenir que la carrosseria era forta, potser ara no ho explicaria.

Des de petit la seva afició, juntament amb els escacs, han estat els cotxes, i en especial, els d'alta cilindrada. Va estudiar cursos de formació professional en electricitat i mecànica i un cop aconseguit el títol va entrar de seguida a treballar en el taller d'un concessionari de cotxes de marca alemanya. Era, i és un gran mecànic.

L'accident va marcar un abans i un després. La recuperació va ser dura. Va patir una forta depressió. Ja no podia tornar al taller a treballar. Hi va haver un temps que ni per prou feina es mirava les torres i els alfils. Va estar en mans de psicòlegs. Sort en va tenir d'una d'elles, la Cristina. Un dia li va engaltar: "Gerard, fes el fotut favor de deixar de tenir la cadira al cap i posa-te-la d'una vegada al cul!". Ella, coneixent que una de les seves altres passions era la ràdio, el va ensarronar –amb el bon sentit de la paraula- perquè presentés un programa setmanal dedicat a aquells que ara en diuen "discapacitats". La plaça que va trobar com a recepcionista a la universitat el va acabar d'animar en aquella nova vida.

En Gerard i la seva "Osseta" riuen i parlen mentre prenen un refresc en una de les taules del bar. Dels dos, qui porta la veu cantant és la Mariam:

- Hi ha una cosa que m'ha deixat intrigada. En el teu perfil hi ha la frase: "Em mires molt, però no em veus". Què vols dir amb això?

- Hi ha moltes persones que quan passen per davant de gent com jo ens miren molt, només veuen les nostres limitacions i les nostres diferències, però en canvi no veuen les nostres capacitats i les nostres possibilitats. Potser és una mica embolicada. La vaig llegir a Internet i vaig fer un copiar y pegar .

- Vols quedar demà per anar a jugar a bitlles a Os?

- A bitlles? Au va! Jo a bitlles! De moment quedem per portar un ram de flors a la Verge del Blau. Qüestió de promences.

- La Verge del Blau?

- Sí. Es venera a la Catedral. Ella porta un blau al front. S'explica que el seu escultor es va enfadar perquè el seu aprenent n'havia fet una millor que la seva. Aleshores va agafar el martell i li va llançar al cap. La imatge no es va trencar, i en canvi, li va sortir un morat, un blau. Encara el té.

- Carai!, semblarà com si jo t'hagués fet un blau!

- Si sabessis com tinc el cor ... !

L'Ossetasafir li ha fet un Escac i mat.